

කෘෂි කාර්මික ණය (සංක්ෂිප්ත විවරණයක්)

කෘෂි කාර්මික ණය මූලාශ්‍ර දෙකකි. ඒ ආයතනික (Institutional) සහ ආයතනික නොවන (Non Institutional) යනුවෙනි. ආයතනික ණය මූලාශ්‍රයන්ට නිදසුනක් ලෙස

නිස්සේ ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල ආයතනික ණය ජනප්‍රිය කිරීම සඳහා බොහෝ උත්සාහයන් ගනු ලැබූ ද, ආයතනික නොවන මූලාශ්‍රයන්ගෙන් ණය ගැනීම තවදුරටත් ඉහළ මට්ටමක පවතී.

කෛත්‍රය තුළ සිදු කරන ලද සහනශීලී ණය ව්‍යාපෘතීන්ගේ අසාර්ථකත්වයට විවිධ හේතු බලපා තිබේ. මේ අතර ග්‍රාමීය ණය අවශ්‍යතාවයන්ගේ මූලික ස්වරූපය (The Very Nature of Rural Credit Needs) තැප්තිමත් කිරීමට ආයතනික ණය ලබාදෙන්නන් අපොහොසත්වීම ප්‍රධාන වේ. අනෙක් අතට, බොහෝවිට කෙටි කාලීන ණය ලබාදීම මෙන්ම ණය සඳහා ග්‍රාමීය ප්‍රජාවට ඉදිරිපත් කළ නොහැකි ආකාරයේ ඇප (Securities) ඉල්ලා සිටීම ද ආයතනික ණය මූලාශ්‍රයන්ගෙන් ග්‍රාමීය ප්‍රජාව ඇත්වීමට හේතු වී තිබේ.

දශක ගණනාවක් නිස්සේ ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල ආයතනික ණය ජනප්‍රිය කිරීම සඳහා බොහෝ උත්සාහයන් ගනු ලැබූ ද, ආයතනික නොවන මූලාශ්‍රයන්ගෙන් ණය ගැනීම තවදුරටත් ඉහළ මට්ටමක පවතී.

එමෙන්ම, ණය ආපසු නොගෙවීම හේතුවෙන් ආයතනික ණය ලබාදීමේ ව්‍යාපෘති බොහෝමයක් අසාර්ථක වූ අතර අවස්ථා කිහිපයකදීම ණය කපා හැරීම් ද සිදු විය. මෙසේ ණය කපා හැරීමේ ක්ෂණික ප්‍රති විපාකයන් වන්නේ ගොවීන්ට නැවත නැවත ණය ලබාදීමට ඇති හැකියාව අඩු වීම සහ ගොවීන් කෙරෙහි ණය සපයන ආයතනයන් තුළ ඇති විශ්වාසය බිඳ වැටීමයි. ඒ අනුව මේ අතරින් කුමන හේතුව නිසා හෝ

වාණිජ බැංකු හැඳින්විය හැකි අතර ආයතනික නොවන මූලාශ්‍රයන්ට පෞද්ගලිකව මුදල් ණයට දෙනු ලබන අය, වෙළඳුන්, ඉඩම් හිමියන්, ධනවත් ගොවීන්, නැදූයන් සහ හිතමිතුරන් ආදීන් හැඳින්විය හැකිය. ආයතනික ණය සැපයීම සහනශීලී පොලී අනුපාතයන් මත රජය විසින් සිදු කර තිබේ. අනෙක් අතට පෞද්ගලික අංශය මගින් සිදු කෙරෙන ණය සැපයීම් ඉහළ විචල්‍යතාවයකින් යුත් පොලී අනුපාතයන් මත සිදු කෙරේ. මෙම තත්ත්වය ඇතුළු ණය සඳහා විශාල පොලී ප්‍රතිශතයන් අය කිරීමෙන් මෙන්ම තවත් සමහර අවස්ථා වල දී කිසිදු පොලියක් අය කිරීමකින් තොරව සිදු කෙරෙන ණය ලබාදීම් වලින් ද පැහැදිලි වේ.

ආයතනික නොවන ණය බොහෝ විට ඉහළ පොලී අනුපාතයන් මත ලබා ගැනීමට සිදුවන හෙයින් එක් අතකින් ග්‍රාමීය ණය ගැනි භාවය උග්‍ර වීමට මෙන්ම අනෙක් අතට කෘෂි කාර්මික නිෂ්පාදනයන්ගෙන් ලැබෙන ලාභය අඩුවීමට ද හේතු වේ. ආයතනික නොවන ණය බොහෝ විට 60% ත් 120% ත් අතර වාර්ෂික පොලී අනුපාතයන් මත සිදු කෙරෙන අතර වෙනත් විවිධාකාරයේ සැහවුණු පිරිවැයන් ද, විවෘත ණය පිරිවැයට (Open interest costs) එක් වූ විට ආයතනික නොවන මූලාශ්‍රයන්ගේ වාර්ෂික ණය අනුපාතය 100% ත් 150% අතර ප්‍රමාණයකි.

ණය ආපසු ගෙවීම පැහැර හැරීමට හේතුව ලෙස අධ්‍යයනයන් බොහෝමයක් මගින් පෙන්වාදී ඇති කාරණය වන්නේ වගා හානියයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ ආයතනික මූලාශ්‍ර හරහා සහනශීලී පොලී අනුපාතයන් මත ගොවීන්ට කෘෂිකාර්මික ණය ලබාදීමේ ඉතිහාසය 1911 පමණ දක්වා ඇතට දිව යයි. දශක ගණනාවක්

ශ්‍රී ලංකාවේ ග්‍රාමීය ණය ගැනි භාවය පිළිබඳ මේ වන විට අධ්‍යයනයන් බොහෝමයක් සිදු කොට තිබේ. එම අධ්‍යයනයන්ට අනුව, රජය විසින් කෘෂිකාර්මික

ගොවීන්ට ආයතනික ණය මූලාශ්‍රයන් වෙත යෑමේ හැකියාව අඩු වී තිබේ.

ණය ආපසු ගෙවීම පැහැර

හැරීමට හේතුව ලෙස අධ්‍යයනයන් බොහොමයක් මගින් පෙන්වාදී ඇති කාරණය වන්නේ වගා භාතියයි. මෙයට අමතරව ණය ලබා ගන්නන්ගේ අරමුණ පිළිබඳ

ගෙවීම් පැහැර හැරීමට බලපා වී ඇති බවයි. ආයතනික ණය පිළිබඳ පුද්ගලයින්ගේ හැඟීම් වන්නේ එම ණය ද, රජය විසින් නොමිලේ අධ්‍යාපනය ලබාදීම,

විවිධ ආණ්ඩු විසින් මෙතෙක් ක්‍රියාත්මක කරන ලද පොලී අනුපාතයන්ගේ විශාල වෙනසක් සිදුවිය. ඒ අනුව, මෙතෙක් පැවති නාමික පොලී අනුපාතයන් සැලකිය යුතු ආකාරයෙන් ඉහළ යෑමට ඉඩ හරින ලදී. මෙමගින් අපේක්ෂා කරන ලද්දේ ධනාත්මක සත්‍ය පොලී අනුපාතයන් (Posivide Real Interest Rates) ඇති කිරීමයි. මෙම අරමුණු තවත් ඉදිරියට ගෙනයෑම සහ කෘෂිකාර්මික අංශය වෙත වෙළෙඳපොළ යන්ත්‍රණය ව්‍යාප්ත කිරීමේ අදහස ද ඇතිව 1990 දශකයේ මුල් භාගයේ දී කෘෂි කර්මාන්තය සඳහා වන ආයතනික ණය ව්‍යාපෘතීන් හි පොලී අනුපාතය සැලකිය යුතු ලෙස ඉහළ දමන ලදී. එමෙන්ම කෘෂි කර්මාන්තය සඳහා විශේෂ සහනශීලී ණය ව්‍යාපෘති පිරි නැමීම ක්‍රමයෙන් අත්හැරීම ඒ සමඟ අරඹන ලදී.

ණය ලබා ගන්නා සමහර පිරිසකට ණය ආපසු ගෙවීමේ මෙන්ම තමන් ලබාගත් ණය මුදල ණය ලබාගැනීමේ දී, ප්‍රකාශිත අරමුණ සඳහා යෙදවීමේදී කිසිදු අදහසක් නැති බවයි.

මනා විමර්ශනයකින් තොරව ණය ලබාදීම සහ ණය ආපසු අයකර ගැනීමට ණය දෙනු ලබන ආයතන විසින් දක්වන උනන්දුව අඩුවීම වැනි ආයතනික හේතු ද ණය ගෙවීම් පැහැර හැරීමට යම් පමණකට දයක වී තිබේ. ණය ලබාගෙන, නොගෙවන ග්‍රාමීය පුද්ගලයින් (ග්‍රාමීය ණයකරුවන්) එක්කෝ වංක, නැතිනම් ලබා ගන්නා ණය මුදල ඵලදයී ලෙස භාවිතා කළ නොහැකි පිරිසක්ය යන ආකල්පය පුළුල්ව පැතිර තිබේ. අධ්‍යයනයන් බොහොමයකින් හෙළි වී ඇත්තේ ණය ලබා ගන්නා සමහර පිරිසකට ණය ආපසු ගෙවීමේ මෙන්ම තමන් ලබාගත් ණය මුදල ණය ලබාගැනීමේ දී, ප්‍රකාශිත අරමුණ සඳහා යෙදවීමේදී කිසිදු අදහසක් නැති බවයි. මීට අමතරව අවධාරණය කළයුතු කාරණයක් වන්නේ, ආයතනික ණය පිළිබඳ පුද්ගල ආකල්පයන් ද ණය

නොමිලේ සෞඛ්‍ය පහසුකම් ලබාදීම, සමෘද්ධිය ලබාදීම වැනි ග්‍රාමීය ජනතාවට ලබාදෙන තවත් සහනයක් වන අතර එය ගෙවීම් අනිවාර්ය නොවන බවයි. එසේම ණය නොගෙව්වද තමන් කලින් ණයගත් ආයතනවලින්ම හෝ නැවත නැවතත් ණය ගැනීමට හැකියාව ඇති බැව් සිතීමට ගොවීන් පෙළඹී තිබේ. මීට හේතුව රජය විසින් කිහිප වරක් ණය කපාහැරීම් සිදුකර තිබීමයි. ණය ගෙවීම් පැහැර හැරීමට ඉහත සඳහන් කාරණා සියල්ලේම කැපී පෙනෙන බලපෑමක් පවතී. ඒ සඳහා බලපාන තවත් ප්‍රධානම හේතුවක් ලෙස ග්‍රාමීය ආර්ථිකයේ පවත්නා එක තැන පල්වෙන ස්වභාවය ද සඳහන් කළ හැකිය. 1977 ආරම්භ කරන ලද රෙගුලාසි තරණය (De - Regulation) සහ ස්ථායීකරණය (Stabilization) ප්‍රතිපත්තියේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස

වතුර ජයම්පති

පර්යේෂණ නිලධාරී
වාරි ජල පාලන හා ගොවිජන
සම්බන්ධතා අංශය
 හෙක්ටර් කොබ්බෑකඩුව ගොවි
 කටයුතු පර්යේෂණ හා පුහුණු
 කිරීමේ ආයතනය.

ගැමි වහරේත්.....

* පතකඩ	-	නතුලට සවිකරන ලිය
* අමුතු බාන	-	නතුල හා විය ගහ යා කරන පොල් පට්ටා වලින් සැකසූ ලණුව
* කළාතේ	-	ගොයම් පාගන හරක් තුරුල්ලේ පහලින් සිටින හරක්
* කාටු	-	කොළ පැහිමේදී එකතුවන පිදුරු කැබලි / සුළගේ පාවෙන බුව
* කැටවැලි	-	වැලි සහිත වී
* වෙනිය	-	පිදුරු වලින් සාදා ගන්නා ලනුවක් වැනි දේ
* මිසේ	-	සී සැමේදී නැතිනම් පෝරු ගැමේදී හෝ කොළ පැහිමේදී සිදු කරන ගායනාවක් / ගායනා විලාශයක්
* කුරු අඩිය	-	බත් පිභාන තබා ගන්නා රඳවනයක් / ආධාරකයක්

(පොත පත ඇසුරිනි)